

ה"ת 41609/01/21 - רועי הרצל יהודה נגד משרד החקלאות/השרותים הוטריריים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 41609-01-21 יהודה נ' משרד החקלאות/השרותים הוטריריים

לפני כבוד השופטת בכירה יעל פרדלסקי
המבקש:
נגד

המשיבה:
משרד החקלאות/השרותים הוטריריים

החלטה

1. בפניי בקשה להשבת בעלי חיים לפי סעיף 10א לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994 (להלן: "**החוק**").

2. **רקע:**

ביום 13.10.20 הגיעו ד"ר מילדנברג, הממונה כהגדרת סעיף 1 לחוק (להלן: "**הממונה**"), מפקחים מיחידת הפיצוח של משרד החקלאות ואח', לרחוב הטניס 8 ברמת השרון, ולקחו סוסים ועייר (להלן: "**הסוסים**").

ביום 2.11.20, פנתה ב"כ המבקש לממונה בדרישה לקבל מידע אודות הסוסים שנלקחו, תוצאות הבדיקות שנערכו להם ומועד בו ניתן לקחתם, כשלטענה למבקש נאמר בעת שנלקחו הסוסים, כי הם נלקחים לצורך בדיקות.

ביום 10.1.21 נשלחה תשובת המשיבה לב"כ המבקש, בה פורטו הסוסים שנתפסו. בתשובה נכתב כי הסוסים נתפסו במהלך ביקורת ולאור החשד כי נעברו כלפי הסוסים עבירות לפי החוק ותקנות צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) (החזקה שלא לצרכים חקלאיים), תשס"ט-2009 (להלן: "**התקנות**"), הסוסים הועברו למתקן מוגן בהתאם לסעיף 8(ג) לחוק. עוד נכתב כי מכח סעיף 13 לחוק, בשל מצבם הקשה, סבלם וסיכויי ההחלמה וההישרדות הנמוכים הומתו 2 מהסוסים בהמתת חסד. בנוסף נכתב, כי מכוח סעיף 10א(א) לחוק, החליטה הממונה שלא להשיב את הסוסים למבקש. כן נכתב, כי המבקש לא המציא למשיבה מסמכים לעניין טיפולים רפואיים שבעלי החיים קיבלו או פרטי רופא וטרינר האמון על הטיפול בבעלי החיים ורשאי לפנות לבית משפט בבקשה להשבת הסוסים בהתאם לס' 10א(א) לחוק.

ביום 20.1.21 הוגשה בקשה נשוא החלטה זו, התקבלה תגובת המשיבה, קבעתי מועד דיון, ונתבקשה דחיה על ידי המבקש. בהמשך, חלק מהדיונים נדחו לבקשת ב"כ הצדדים, או מי מהם, התקיימו מספר דיונים, הוגשו תצהירים על ידי המפקח דקר פרג', ד"ר פלג - מנהל השירות הוטרירי העירוני בעיריית רמת השרון והמבקש, אשר נחקרו בבית

משפט, הוגשו מוצגים, הוצג תיק חקירה והוגשו סיכומים בכתב על ידי ב"כ הצדדים, כשסיכומי המשיבה הוגשו ביום 22.4.21.

3. בתמצית אציין, כי ב"כ המבקש עותרת לבטל את החלטת הממונה, מכוח היותה בלתי חוקית, בהעדר חשד סביר לצורך קבלתה, ומבלי שמילאה המשיבה את כל חובותיה המנהליות כלפי המבקש. כן עתרה, שלא להכריע בבקשת המשיבה להטלת הוצאות על המבקש בהליך זה. לטענתה, עד לתגובת המשיבה מחודש ינואר 2021, לא ידע המבקש כי הסוסים נתפסו והושמו במתקן מוגן לפי החוק. לא נמסרה למבקש הודעה לפי סעיף 9(א) לחוק על הימצאות הסוסים במתקן מוגן, ובכך פגעה המשיבה פגיעה אנושה בזכות הקנין של המבקש. בנוסף, לא פעלה המשיבה למצוא חלופת תפיסה, על אף שהשאירה בחוזה בה נתפסו הסוסים בעלי חיים, ברובם סוסים, בחזקת המבקש. בנוסף, ד"ר פלג העביר למבקש סוס בסמוך למועד בו נלקחו הסוסים מהחוזה, וכן אחרים העבירו למבקש סוסים, ויש בכך כדי לשלול את עמדת הממונה שלא ניתן להשאיר בחזקת המבקש סוסים. עוד טענה, כי המשיבה לא בדקה את גרסת המבקש לפיה אסף את הסוסים ממחסומי צה"ל לבקשת חיילים, מספר ימים לפני תפיסתם על ידי הממונה. כן טענה כי גם אם הפר המבקש תקנות, אין בכך כדי להקנות סמכות תפיסה למשיבה.

4. בתמצית אציין, כי המשיבה מתנגדת להחזרת הסוסים ועותרת להשית על המבקש את הוצאות הובלת הסוסים למתקן מוגן, עלויות הזנת הסוסים, החזקתם, לרבות עלויות הטיפול הרפואי עד יום מתן החלטה, כשנכון ליום הגשת סיכומי המשיבה, סך ההוצאות הינו - 126,372 ₪ זאת מכוח סעיף 10א(ג)+11 לחוק. כן עתרה המשיבה להשתתף הוצאות משפט על המבקש, לאור התנהלות המבקש בהליך נשוא ההחלטה. לטענת המשיבה, בביקורת שערכה הממונה בעקבות תלונה עלה, בין היתר, כי המבקש הפעיל מתקן, כהגדרתו בתקנות, מבלי שקיים את חובות בעל המתקן כנדרש בתקנות. עוד עלה, כי המבקש החזיק את הסוסים בתנאי הזנחה קשים העולים לכדי התעללות והזנחה פושעת, ללא טיפול רפואי, בניגוד לחוק ולתקנות, ולפיכך הוחלט לתפוס את הסוסים. הסוסים הועברו למתקן מוגן לצורך בדיקה רפואית, טיפול ושיקום, כאשר בשל מצבם הקשה וסבלם המתמשך הומתו 3 מהסוסים בהמתת חסד. עוד נטען כי מחומר החקירה עולה, כי נמסרה הודעה למבקש על תפיסת הסוסים לאחר חקירתו באזהרה, וגם אם היה ממש בטענת המבקש, שלא קיבל הודעה על תפיסת הסוסים והעברתם למתקן מוגן, הרי שאין משמעות הדבר ביטול התפיסה לאור כלל הבטלות היחסית. אין זו הפעם הראשונה שנתפסו בעלי חיים למבקש מכוח החוק והתקנות, וחוסר ההבנה או האדישות של המבקש למצב בעלי החיים בחזקתו, מחזק את החשש להישנות העבירות, ככל שהסוסים יוחזרו למבקש.

5. דיון והכרעה:

א. מטרת החוק הינה להגן על בעלי חיים מפני פוגעים בהם, וכן דאגה לבריאותם, לצרכיהם ולרווחתם הפיזית והנפשית [ראה לדוגמה בג"ץ 6446/96 **העמותה למען החתול נ' עיריית ערד** (3.2.96)]. לפיכך נקבעו בחוק ובתקנות סנקציות עונשיות וכן ניתנו סמכויות לממונה, לאכיפת החוק ולמניעת פגיעה בבעלי החיים, דוגמת כניסה לחצרים ותפיסת בעלי חיים.

ב. מכוח סעיף 10 לחוק ולאור הפסיקה, הבקשה להחזרת הסוסים תוכרע בבית משפט על פי שיקול דעת של בית משפט בבקשה לגופה, ולא כביקורת שיפוטית על שיקול הדעת של הממונה {ראה לענין זה דברי כ' הש' איינפלד בעפ"א (ב"ש) 33135-08-18 **מדינת ישראל נ' מרדכי ניסני** (4.12.18)}.

ג. סעיף 8(א) לחוק מקנה, בין היתר, לממונה ולאחרים המפורטים בסעיף, סמכות תפיסה של בעלי חיים שיש להם: **"יסוד סביר לחשוד שנעברה בו עבירה לפי חוק זה או שעומדים לעבור בו עבירה כאמור"**. לפיכך עלי לבחון האם על יסוד הראיות שהובאו בפני "קיים יסוד סביר לחשד" שנעברה עבירה לפי החוק או שעומדים לעבור בו עבירה.

ד. לאחר שעיינתי בחומר החקירה שהועבר לעיוני, עיינתי בתצהירים של המבקש ושל ד"ר פלג- מנהל השירות הווטרינרי העירוני בעיריית רמת השרון, בתמליל שיחה בין ד"ר פלג למבקש, ובעדויות המבקש וד"ר פלג בבית משפט, אני קובעת, כי קיים יסוד סביר לחשד כי נעברו על ידי המבקש עבירות על סעיף 1א2(א) לחוק, וכן קיים חשד סביר כי נעברו על ידי המבקש עבירות על פי תקנות 3(א)(5), 3(ג)7, 9, ו-10, שעניינם חשד סביר כי המבקש החזיק את הסוסים במצב גופני קשה, שכן הסוסים סבלו מרזון, מפציעות בדרגות שונות, חלקם התקשו לעמוד על רגליהם, ונזקקו לתרופות. המבקש לא דאג לבדיקת הסוסים על ידי וטרינר לפחות פעם בחודש, לא ערך רישום על מצבם הגופני של הסוסים ולא העביר לוטרינר העירוני דוחות על בדיקתם. עוד מצאתי כי קיים חשד סביר, כי הסוסים הוחזקו בתנאי הזנחה, קיבלו מזון מעופש העלול להביא להרעלה קשה, והוחזקו במתקן בו הצטבר לכלוך רב כתוצאה מהפרשות גוף שלא נוקו. זאת כעולה ממסמך שכתבה הממונה מיום 9.11.20 (**במש/1**), דו"ח פעולה שכתב ד"ר פלג (**במש/2**), דוחות של ד"ר קול עמוס- וטרינר סוסים (**במש/3** ו-**במש/4**), הודעת נאשם באזהרה (**במש/5**), דו"ח אירוע שכתבו דקר פרג' וליאור בן חמו (**במש/6**) ותמונות של הסוסים. יובהר כי המבקש לא המציא ראיות ברמה הנדרשת להפרכת החשד הסביר ולגרסתו, כי אסף חלק מהסוסים ממחסומי צה"ל בסמוך למועד הביקורת ולפיכך אינו אחראי למצבם הגופני של הסוסים.

ה. ערה אני לכך, שבסעיף 8 לחוק מוקנית הסמכות לתפוס בעל חיים בקיומו של יסוד סביר לחשד שנעברה בו עבירה לפי חוק זה. אולם, לטעמי בחשד הסביר שמצאתי לאי עמידת המבקש בתקנות 3(א)(5), 3(ג)7, 9 ו-10, מקיים חשד סביר לביצוע עבירה לפי סעיף 1א2(א) לחוק ע"י המבקש.

ראה לענין זה דברי כב' הש' הוד בעפא (נצ') 71010-12-20 **מתן סחייק נ' מדינת ישראל משרד החקלאות ופיתוח הכפר** (28.1.21) (להלן: "**פרשת סחייק**"): "אי עמידה בתקנות צער בעלי חיים, אשר כאמור נחקקו מכוח חוק צער בעלי חיים כדי לקדם את רווחת בעלי החיים תוך קביעת תנאים מזעריים להחזקתם, מקימה במקרה שלפני חשד לעבירה על סעיף 1א2(א) לחוק. מקובלת עלי עמדתו של בית משפט קמא, לפיה יש ליתן משקל לעובדה שמדובר בהפרה של מספר תקנות. אוסיף ואציין, כי מדובר בהפרה משמעותית של מספר רב של תקנות ביחס למספר רב של בעלי חיים. כמו כן, אין להתעלם מהעובדה, כי הופרו תקנות אשר בגין הפרתן נקבע בתקנות עונש של מאסר, כמפורט לעיל. הדבר מלמד על החומרה אשר ביקש לתת המחוקק להפרת חובות אלו".

ו. לאחר ששקלתי את בקשת המבקש להחזיר את הסוסים, מבלי שהוצעה חלופה ראויה, מצאתי כי לאור החשד הסביר שהמבקש ביצע עבירה לפי סעיף 1א2(א) לחוק והחשד הסביר כי עבר על תקנות 3(א)(5), 3(ג)7, 9 ו-10, כשלטעמי קיים חשד סביר כי באם יוחזרו הסוסים יבצע המבקש בסוסים עבירות חדשות לפי החוק, לאור העובדה שתלוי ועומד כנגד המבקש כתב אישום בתיק פלילי 37222-01-17 המייחס למבקש, בין היתר, ביצוע עבירות לפי סעיף 2(א) לחוק, 1א2 לחוק (ריבוי עבירות), ועבירות על תקנות דוגמת 33(א)(4), 3(א)(5) (ריבוי עבירות, ועבירות נוספות, וכן מצאתי שלא היה בתפיסה קודמת של בעלי חיים של המבקש על ידי הממונה, כדי להרתיע את המבקש לחזור ולבצע לכאורה עבירות על החוק והתקנות, לדחות את הבקשה להשבת הסוסים.

ז. אני דוחה את טענת ב"כ המבקש, כי מאחר והמשיבה לא המציאה למבקש הודעת תפיסה לפי סעיף 9(א)

לחוק, יש להשיבם למבקש.

- סעיף 9(א) לחוק קובע: הועבר בעל חיים למתקן מוגן ימסור מי שתפס אותו לפי סעיף 8 או מי שהוסמך על ידי, הודעה על כך לבעליו או למחזיק בו, ככל הניתן בנסיבות הענין וכן לממונה.
- מחומר החקירה שהועבר לעיוני עולה, כי במעמד התפיסה של הסוסים ביום 13.10.20 בשעה 13:00 או בסמוך לכך, לא נמסרה למבקש הודעה על תפיסת הסוסים והעברתם למתקן מוגן.
- מעיון ב-1/נ, שהינו טופס הודעה על העברת בעל חיים למתקן מוגן (להלן: "**ההודעה**"), עולה שבשדה של אישור קבלה, מופיעה חתימת המקבל, הנחזית להיות חתימת המבקש, על כך שביום 13.10.20 בשעה 16:00, קיבל עותק של ההודעה מידי דקר פרג'. עוד עולה מעיון ב-1/נ, כי השדה של אישור מסירה לא מולא.
- מעיון בתצהיר של המבקש עולה כי הצהיר שלא קיבל הודעה על העברת הסוסים למתקן מוגן, כשמתצהיר של פקח דקר פרג' עולה, כי מסר לידי המבקש את ההודעה והמבקש חתם בפניו. בחקירתו הנגדית השיב דקר פרג', כי חקר באזהרה את המבקש (**במש/5**) ובתום החקירה המבקש קיבל את ההודעה וחתם עליה (**עמוד 10 לפרוטוקול**). בהמשך עדותו השיב דקר פרג', כי ליאור בן חמו שהינה פקחית העובדת עימו, היא זו שהחתימה את המבקש על ההודעה, ובתצהירו כתב שהוא זה אשר החתים אותו מאחר והוא וליאור עובדים כצוות, וליאור מילאה את 1/נ בנוכחותו, כשלא זוכר אם ראה את המבקש חותם על ההודעה. עוד השיב, שמסר למבקש את 1/נ בתום החקירה, והמבקש ערך רישום של הסוסים שנתפסו.
- מהודעת המבקש באזהרה (**במש/5**) עולה, כי כשנשאל המבקש מתי וכיצד הוא מקבל חזרה את הסוסים שלו השיב לו החוקר פרג': "ע"פ טופס העברה למתקן מוגן כפי שהועבר אליו".
- ממסמך בתיק החקירה/אירוע 67711 שנכתב על ידי דקר פרג' וליאור בן חמו (**במש/6**) עולה, כי בסעיף 6 נכתב: "עוד באותו יום (הכוונה ליום 13.10.20 - הערה שלי י.פ) הגיע מר רועי (הכוונה למבקש - הערה שלי י.פ) לחקירה במשרדי היחידה.. ואף נמסר לידו מסמך הודעה על העברת בע"ח למתקן מוגן".
- לטעמי, מהראיות שהובאו בפני עולה, כי המבקש קיבל הודעה לפיה 8 סוסים ועייר עברו למתקן מוגן. למעלה מן הצורך אציין, כי גם אם נפלו פגמים בהודעה, הרי שהמשיבה תיקנה את הפגם בהודעתה המפורטת לב"כ המבקש ביום 10.1.21, ובכך ריפאה פגמים ככל שהיו, וזאת מכוח כלל הבטלות היחסית.
- ראה דברי כב' הש' הוד **בפרשת סחייק**: "ככל שהמשיבה לא עמדה בחובתה להעביר הודעה לבעלים או למחזיק כאמור בסעיף 9 לחוק צער בעלי חיים, מאחר וההודעה שנמסרה אינה מפורטת דיה, הרי שאין בכך כדי להשליך על חוקיות התפיסה ולהצדיק את בטלותה ובין היתר בשים לב לכך שהמשיבה ריפאה את הפגם שעה שמסרה במסגרת ההליך רשימה של כל הכלבים שנתפסו. אציין, כי על אף חשיבות קיום הוראות החוק על ידי המשיבה ובין היתר לעניין מסירת הרשימה האמורה הרי שמדובר בעניין טכני שאין בו כדי ללמד על פגם בהליך התפיסה שיש בו כדי לפגוע בחוקיותה או להביא לביטולה, בדיעבד".
- 6. לאחר ששקלתי את בקשת המשיבה להשית על המבקש את הוצאות הובלת הסוסים למתקן מוגן, עלויות הזנת הסוסים, החזקתם, לרבות עלויות הטיפול הרפואי עד יום מתן ההחלטה, כשנכון ליום הגשת הסיכומים עמדו על סך של כ-126,372 ₪, ולאחר שעינתי בנספח א' שצורף לסיכומי המשיבה, ושקלתי את בקשת

המבקש שלא להשית עליו הוצאות בהליך זה, מצאתי שבהעדר תשתית ראייתית מספקת לנספח א' לעניין תחשיב ההוצאות, העדר הזדמנות למבקש לחלוק על נספח א', והעובדה כי המבקשת רשאית להיפרע מהמבקש מכוח סעיף 11 לחוק באמצעות הליך אחר, שלא להשתית בהליך זה הוצאות על המבקש.

7. אני דוחה את בקשת המשיבה להטיל על המבקש הוצאות משפט, שכן מדובר בהליך פלילי, ולטעמי אין מקום בנסיבות הבקשה שבפניי להטיל על המבקש הוצאות משפט.

מזכירות תשלח החלטה לב"כ צדדים.

תיק החקירה יוחזר לב"כ המשיבה בתיאום עם העוזמ"ש דנה הרצוג .

ניתנה היום, כ"א אייר תשפ"א, 03 מאי 2021, בהעדר הצדדים.